

N:o 36.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 Juni 1883.
— — — — Andra Kammaren den 9 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående eftergift af kronans rätt till ett danaarf.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 27.)

Till Konungen.

Enligt hvad af en den 2 sistlidne Mars till Riksdagen aflåten proposition inhemtats hade vid bouppteckningen efter Carolina Fredrika Leufstedt, som afidit den 22 Januari 1881 i Arboga, såsom arfvinge anmält sig Jakobina Fredrika Fischier, under uppgift att hennes och den afidnas fäder varit syskonbarn. Då emellertid berörda släktskapsförhållande icke behörigen blifvit styrkt, och annan arfvinge efter den afidna icke inom föreskrifven tid lätit sig afhöra, hade Kammaradvokatfiskalsembetet vid rådstufvurätten i Arboga, å kronans vägnar, väckt anspråk på Carolina Fredrika Leufstedts qvarlätenskap såsom danaarf. Under den härom förda rättegången hade förekommit, att ett vittne, som varit gift med ett Jakobina Fredrika Fischiers syskonbarn och uppgifvit sig vara nära bekant med hennes släkt, intygat, att Jakobina Fredrika Fischiers afidne fader, Bruksinspektoren Jakob

Fredrik Leufstedt i lifstiden varit syskonbarn samt att ett annat vittne berättat, att Carolina Fredrika Leufstedt för vittnet, vid uppgifvet tillfälle, omtalat, att Carolina Fredrika Leufstedt då icke egde någon annan släkting i lifvet än Jakobina Fredrika Fischier, med hvilken Carolina Fredrika Leufstedt vid samma tillfälle sade sig vara skyld så, att bådass fäder varit kusiner. Genom utslag den 27 November 1882 hade rådstufvurätten, som icke ansett Jakobina Fredrika Fischier genom den i saken förebragta bevisning hafva lagligen styrkt sin släktskap med Carolina Fredrika Leufstedt, med åberopande af 15 Kap. 6 § Ärfdabalken, förklarar qvarlätenskapen efter den sistnämnda skola såsom danaarf tillfalla Kongl. Maj:t och kronan samt förpligtat utredningsmannen i boet att ofördröjligen, emot qvitto, utgifva berörda qvarlätenskap jemte ränta derå.

Härefter hade Jakobina Fredrika Fischier i en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift, under åberopande af ofvan anförda vittesberättelser, anhållit, att då sökanden enligt företedt intyg vore öfver åttio år gammal och för sitt lifsuppehälle, hvartill hon numera vore urstånd-satt att genom eget arbete bidraga, icke hade att påräkna andra medel än en mindre lifränta jemte understöd från några välgörenhetsinrättningar till sammanlagdt belopp af omkring 270 kronor, kronans rätt till ifrågavarande danaarf, som enligt vederbörlig redovisning utgjorde 709 kronor 79 öre, måtte till sökandens förmån efterskänkas, helst sökanden genom erhållande af berörda medel, som för staten utgjorde ett ringa belopp, skulle vid sin höga ålder omsider vinna en för all nöd betryggad ställning; och voro vid ansökningen fogade bevis från vederbörande presterskap inom Grangärdes, Glanshammars, Ramsbergs och Hjulsjö församlingar, innefattande dels uppgift om Carolina Fredrika Leufstedts föräldrar och deras närmaste förfäder, bland hvilka hennes farmoder befunnits ega namnet Fischier, dels ock intyg derom att sökandens fader varit född inom Hjulsjö församling år 1752, men att församlingens i behåll varande kyrkoböcker icke sträckte sig längre tillbaka i tiden än till år 1760, hvarföre ur dem upplysning icke kunde erhållas om sökandens faders härkomst. Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Vestmanlands län och kammaradvokatfiskalen, i ärendet hörde, hade förordat bifall till ansökningen, den senare under förbehåll af den honom författningsenligt tillkommande andel af qvarlätenskapen. Med afseende å hvad sålunda förekommit samt då sökandens uppgift om hennes skyldskap med den affidna egde full sannolikhet, och någon rättsligen nöjaktig utredning derom uppenbarligen icke kunde numera

åstadkommas i följd af felande kyrkoböcker, har Eders Kongl. Maj:t uti förberörda proposition nu föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte öfverlåtas å Jakobina Fredrika Fischier, med skyldighet för henne att deraf afstå så stor del, som enligt gällande författningar tillkommer kammaradvokatfiskalen.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit har vunnit Riksdagens bifall.

Med undersåtlig vördnad.

Stockholm den 9 Juni 1883.

N:o 37.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 Juni 1883.
 — — — — Andra Kammaren den 9 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Elisabeth Noréus.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 42.)

Till Konungen.

Enligt hvad i en den 13 sistlidne April till Riksdagen aflåten nådig proposition meddelats, hade Elisabeth Noréus affidit den 30 Mars